



# EGRI POSTA.

HETILAP.

Hirdetésekért

Észtergéri minden háromszor havonta  
zolt sorhely után 4, további kézzel  
teleknek 3 kr; azonfelül belföldi  
fejében minden hirdetésért 30 kr.

Előfizetési díj:

Egészévre . . . . . 5 ft - kr  
Félévre . . . . . 2, 50 „  
Negyedévre . . . . . 1, 30 „  
Egyes szám ára 12 kr.  
Megjelen minden esztendőnkön.

Előfizetéseket elfogad: EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az őrjármester névelékkel szemben), az érs. lyc. nyomda-irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), Fraenkl B. Miskolczon, Poptan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

II. évi folyam.

7. szám.

Február 12-én 1863.

## KÖZÜGYEK.

### A szabad-iparról.

(Levelek.)  
(Folytatás.)

IV.

Eger, febr. 10. 1863.

Kedves barátom!

Még a meglevő és szülni nem akaró világszer-  
teit drágaság okait is, egy igen nagy rész-  
ben — a feltétlen szabad-iparnak következményei  
között kereselem.

Miként a nagy folyók az apró forrásokat és  
patakot magokba veszik föl, úgy alakul és gyül  
össze a nagy iparvállalatokra szükséges capitalis,  
az apró tőkebirtokosok, legtöbbször kisebb ipar-  
üzök takarékoskossága szülte pénzeiből. Az attractio  
természeti törvénye szerint, a nagy testek a kisebb-  
eket magokhoz húzzák; éppen úgy a nagyobb tők-  
ék a kisebb tőkét magokhoz vonva — nagy,  
óriási capitalisokat tömegesítenek össze. Hanem  
miután sokan kísérlik meg a tőkék tö-  
megesítését, hajtatra a nyervágytól, ebből is-  
mét a nagyobb capitalisták egymás  
közötti versenye támad. Az a tömérdek  
actionarius társulat, a részvények özöne, a világ-  
boldogító és nyereségeseknek híresztelt nagy ipar  
vállalatok, a kisebb tőkebirtokosok esábtékul a  
pénzpiacokra dova: — bankjátékok és bürzei  
speculatiók játékává lesznek; ama sok, a mai kor  
szegénységét bizonyító mindenféle hitelpapírok, köl-  
csönök, sorsjátékok és azok szelvényei, nyere-  
nyes jegyei, a papirpénzt sokféle alakjaiban meg-  
sokasítván: vele, a pénznek benső értéke csök-  
kentetik, és mindaz, ami a papirpénzen megvehető,  
megszerezhető — egyuttal megdrágítatik. Szédítő  
dimenzióig kizsákmányolják egymás ellenében a  
papirpénzek kibocsátása által a hitelt, — hogy vele  
a hitelt semmisítsék meg ismét. Van-e vésztelej-  
sebb találmánya a mai kor industrialismusának,  
mint az ugynevezett pénz cursus, melynek tit-  
kos és mesterséges szöktetése s súlycsökkentése által  
milliókat lehet érdemellenél nyerni és veszi-  
teni egy percz alatt? Sok apró tőkék a speculati-  
ókba besodortatva játszanak itt; de midőn a nye-  
remények oroszlán részét a nagy capitalisták ma-  
goknak tartják meg, a veszteségek sulya az apró  
tőkék birtokosaira nehezedik. Volnának erre kö-  
zelebbi példánk is; de mi ezuttal elégnék tartjuk,  
a franciaországi zsidó bankár, Mirés esetére hivat-  
kozni: ki, — ily jellemű bürze-játékai miatt, miután  
roppant számú kisebb tőkebirtokosokat kijátszott  
most a bünyefitő törvényszék padjai előtt áll. És  
ha az államok ily pénz hatalmasságokkal jönnek  
adósságaikra nézve viszonyba, ha ezek még hozzá  
a birodalom polgárai közé nem is tartoznak, —  
melynek ezuton hiteltét kezökbe ka-  
paritották: ezáltal, az ily status, a külföldtől  
függővé tétetik és a külső ellenséges nyomásnak  
nem fog tudni mindig ellent állani. Nem szükség,  
erre a közel multból példát idézni. Nekünk ugy  
látszik: az államok, adósságaikat alig ha fogják  
tudni többé kifizetni; miután napról napra költsé-  
gesebb a közigazgatás ellátása. A papirpénz ezen  
szükségletek fedezésére vagyon megszorítva; de  
a baj ott van: hogy a statusadósságok kamatait is  
fizetni kell, mely fizetési kötelezettség  
a népek realis vagyona napról napra  
fogysztja. Mert miután ezen papirvagyon alább  
szállítja relativ értékét a pénznek, és általa minden-  
nemű cikkek árát emeli: ezen drágaság és szapo-  
rodott kiadások megint csak új papirpénz szapo-  
ritását idézik elő: hogy folyó szükségzeit fedezhesse  
az állam. És ki fogja állithatni: miszerint a papir-  
pénz szaporodásával egyuttal a nemes érc is ará-  
nyosan szaporodjék a hegyek gyomrában? hogy a  
nemzet vagyona — azon arányban emelkedést nyert  
volna? Az ember nem tudja, mindezek hová fogják  
vezetni a nemzeteket. Annnyit előre láthatunk, mi-  
szerint ezen könnyelmű hitel kizsákmányolási és  
pénzügyi műveleteknek, sok család leszen siralmas  
áldozatja.

Azon véleményt sem hagyhatom itt érintetle-  
nül, mely szerint a szabad ipar nyomán keletkezni  
szokott nagy vállalatok és tőkeforgalmak, az álla-  
mok bevételeit jelentékenyül növelnék. Ez ugyanis  
egy gyászos és nem védhető igazolása leendene a  
feltétlen iparszabadságnak. Adók emelése és állam  
jövödelmek, nem egyedüli és főzéljai a kormányok-  
nak; hannak annak nevezhető inkább a szellemi, er-  
kölsi és materialis előhaladása s jóléte a polgá-  
roknak, a kiknek független állása és anyagi jóléte  
— az állam fennállása és hatalmának is biztosíté-  
kai. Pedig az egyes polgárok prosperitása és adó-  
képessége éppen ezen nagy vállalatok által tétetik  
semmivé; a független kisebb iparosok száma fogy  
és egy társadalmi egyenlőtlenség, mely minden  
statusnak mély-sebe szokott lenni, ezen uton hozatik  
be. És miután forradalmi rázkódtatások legelső  
sorban a nagy kereskedőket, iparvállalatokat szok-  
ták érzékenyen sújtani: nem világos-e, hogy a tők-  
pénzesek bukásai által maga a status kétszeresen  
szennved, mert adóforrásai egyszerre kiapadtak?  
— Független közép polgársággal pedig, melynek  
ipartizletét a politicai zivatarok kevésbé érintik,  
— nem bírván, a beállott catastrophiák esetében a leg-  
nagyobb crisisnek vagyon kitéve.

A concentrált tőkék tuhatalomra vergődven,  
politikai befolyásra szoktak törekedni. Pedig e va-  
gyon birtokosai egy önálló s hazafias politikára még  
soha sem voltak alkalmasak. Itt lehet ezekre alkalm-  
maznunk a latin példabeszédet: ubi bene, ibi patria.  
A mely kormányt jobban lehet kizsákmányolni, föl-  
hasznosítani, — azt fogják támogatni. Miután pe-  
dig az államok folytonos deficitjei, pénzszükségeik,  
a pénz hatalmasságokali jóviszony föntartását taná-  
csolják; ezuton — az államok sorsa, ezen mobilis  
vagyonnal bíró és közönbös hazafiasu capitalis-  
ták jó akaratától tétetik függővé. Mit gondolsz ke-  
ves barátom! ezek vagyona volna e azután az állam  
fentartásának biztosabb alapja? mely egy benső  
crisis és külső nyomásnak hazafias áldozattal ellent  
állani nem tud? Semmiesetre. Még nem tanította a  
historia: hogy tőkepénzesek mentették volna meg  
valaha a hazát; hanem igen, az ingatlan birtok, az  
önálló ipar tulajdonosai és művelői, kiknek hazafiu-  
ságuk, egy magasabb és nemesebb kapocs, nem pe-  
dig a nyerevényvágygal vagyon köve ama szent  
földhöz, melyet hazájuknak neveznek.

Azt állítottam jelen soraim folyamában, — hogy  
a proletarismus könnyen rokonszenvez a revolütio-  
kkal. Most meg azt állítom, bár mi különösnek lát-  
szassék is előttem: hogy a nagy pénz hatal-  
masságok — bizonyos körülmények  
között, a proletársággal együtt tar-  
tanak. Ugyanis, — ha a kormányok bizto-  
sítják, a nagy iparvállalatok jövödel-  
meit, úgy ők akkor a béke emberei.  
De nem fognak irtózni a felforgatás  
zivatarától — ha abból hasznot hu-  
zhatnak reméllenek. A legnyereségesebb vállalatok  
ilyenkor kezeikbe kerülnek, sok nem teljesíthető  
kötelezettségeik alól tényleg feloldozzák ma-  
gokat: és az általános zavart kizsákmányolják.

X. Károly alatt Franciaországban a kereske-  
dés és ipar nagy előhaladást tett, annak képvise-  
lői az államra roppant befolyást nyertek: de ezek  
csinálták egyuttal az 1830-iki forradalmat.

Lajos Fülöp alatt a nagy ingó vagyon tulajdo-  
nosai jutottak a hatalomra, az ő érdekeik minden  
más érdekeket letoltak a térről: de a polgár-királyt  
főn nem tartották, futni hagyták.

A hazafiak e neme, mely csak pénzért és nye-  
reményeiért lelkesül, — midőn veszteségei folytán  
gyármunkásait elboacsájtani kénytelen, nem mulasztja  
egyuttal tudtára adni munkásainak: miszerint  
szerencsétlenségük egyedüli oka — a kormány, és  
míg az fen áll — addig nem jutnak kenyérhöz. Ily  
esetek legalább Franciaországban elő fordultak.  
És a status egyszerre millio kényértelen és hozzá  
ellenséges indulat munkásokkal látja magát elá-  
rasztva, kik márul holnapra lesik a veres zászló  
kitűzését. Mit csináljon most ezekkel! Nyngton

csak úgy fogja tarthatni, ha az állampénztár roppant  
megterhelhetésével kereseti forrásokat nyitand ne-  
kik. E pontig jutottak már Franciaországban. Egész  
városnegyedeket romboltak le Párizs városában,  
III. Napoleon új utcákat, új sorházakat építettett,  
a szegény munkások részére ingyen szállásokat  
emeltetett, a szegények kölcsön-pénztárait állitattja,  
a liszt és kenyérnek árát erőszakos utakon szabá-  
lyozza, — az állami pénztárakból adván kárpótlást a  
pékeknek; csak hogy a proletár nép szenvedéseit  
enyhitse. Óriási vállalatokat rendeznek az ország több  
pontjain — a nyughatlanság elemeit e munkákban  
foglaltatósodtatni célozván. Ezek csak eszközök,  
és csak a mai napnak nyugalmát biztosítják. A ke-  
nyérnélküli munkásnak jövője ezáltal nincs még  
megalapítva. Sőt ilyenmü céltalan, terhes és be-  
láthatlan dimenzióig terjedő államsegélyezések —  
a sebet még mérgesebbé teszik. A munkás azon szem-  
mére és meggyőződésre jut általa, miszerint az ál-  
lam köteles eltartani őt, és eme eventualis álla-  
lamizsnához formaszerinti jogot fog  
tartani. — Bár mennyire is elösmérjük ezen  
intézkedések humanus irányát, de ha azok rendsze-  
resítetnek, permanensekké válnak egy államban:  
akkor e subventiók a meglevő nyomor pillanatnyi  
enyhitése mellett, egy nagyobb szegénység előmoz-  
dítására fognak szolgálni. A dologtalan nép elbiza-  
kodottá váland és — henyélésében támaszkodva az  
állam gondoskodására: panem et circenses-t  
fog kiabálni. A massák szegényedéseinek meg-  
akadályozását ez tehát nem fogja eszközölni. De  
nincs is abban legkisebb igazság: hogy a munkás  
s szorgalmas polgárok, a munkátlan és dologtala-  
nok javára megadóztassanak. Mi legalább az an-  
golonál fen levő „szegény adót“ nem vagyunk  
képesek e szempontból igazolni, — a hol a vagy-  
nosok mellett, a szegények adóznak azon célra: —  
hogy ismét a szegények kapjanak ab-  
ból alamizsnát.

Jól hasonlítá O' Connell irhon fiai előtt, ezen  
szegényadót és annak segélyező áldásait az éhező  
kutyaéhoz: melynek, — hogy éhségét csillapítsák, —  
elvágnák a farkát és elebe dobják. †. †. †.

## Nyilvános közönség

és költség-kimutatása az egri kath. Legényegylet vá-  
lasztmánya által f. évi febr. 1-én a casino-teremben  
az egylet javára rendezett polgári táncvizsgalonnak.

Bevétel: a) Jótévi adakozások: ng. Ippi Bydeskuty  
Amália angolkisassz. fejedelemasszonya 10 frt, mélt. Földváry  
Ján. főispáni helyt. 5 frt, ng. és ft. Kovalekics József kanonok 5  
frt, ng. és ft. Szóghy István, kanonok 2 frt, nt. Szele Gábor 1  
frt, nt. Zsendovics József 1 frt, nt. Tárkányi B. J. 1 frt, nt.  
Juhász Norbert 1 frt, nt. Vagovics Bertalan 1 frt, nt. Furdek  
Venczel 1 frt, nt. Balássy Fer. 1 frt, nt. Cseh János által 3 frt,  
t. Juhász Perencz 1 frt, t. Radácsy Mihály 2 frt, t. Boskó Gá-  
bor 2 frt. b) Jegyekért: nt. Skody József egy jegyért 2 frt,  
tek. Rakovszky Andor egy jegyért 3 frt, t. Balkay József egy  
jegyért 2 frt, t. ifj. Gröber Sándor egy jegyért 5 frt, Ürményi  
Antal és Farkas János pénztárnokoktól 190 frt, özv. Barchetti-  
nő kereskedéséből 33 eladott jegy után 33 frt, Violet Otto ke-  
reskedéséből 40 eladott jegy után 40 frt, Sír Antal kereskedé-  
séből 86 eladott jegy után 86 frt, Fekete Zakar dékán által a  
tagoktól 52 frt. Összesen: 450 frt.

Kiadás: Zenéért Radics Rudinak Miskolczról, nyiloköltség-  
gel 100 frt, tánczerteremért a casinoverendégységnek 50 frt, táncze-  
terem és folyosó világitásáért 41 frt 14 kr, egyéb költségek  
számlák szerint 105 frt 46 kr, összesen: 296 frt 60 kr, marad  
tisztá 153 frt 40 kr.

Különfélekkel járultak: az Irgalmas Szerzet és a  
Szervita-rend főnökei, Ürményi Antal, Far-  
kas János, Violet Otto, Kubik Nándor, Vágásy Lajos,  
ifj. Miticzky József, Lajos Lajos és Sír Venczel  
polgár-védnökök, Varga Imre érseki kertiész, Varga Ist-  
vánó és az érseki lyceum könyvnyomdája. — Különös elisme-  
rést érdemel Szlammer Ferenc polgár-védnök, ki a disztítés  
körüli buzgón fáradozott, s készítéséhez anyaggal is járult min-  
den díj nélkül. — Továbbá buzgón fáradoztak: Otterhalik  
Kálmán, Fekete Zakar, Nagy János, Székely János,  
Petróczy Károly, Szöllősy Imre, Galdon Máttyás  
és Gombert József egyleti tagok.

A mai napon tartott védnökségi gyűlésben ha-  
tározatba ment, miszerint a táncvizsgalonnal után fen-  
maradt tisztá jövödelemből 150 frt o. é. az ajt. ala-  
pítványok pénztárából Ürményi Antal egyleti  
pénztárnok és védnök jótállása mellett 6% kamatra  
felvett, és Érsek-atyánk ő exja és a mélt. főkapta-  
lan által nagylelküleg adományozott egyleti ház  
czélszerű javítására és beruházásra fordított 300 o.  
é. frtnyi adósság feletörlesztésére fordították. E ha-  
tározat foganatosítására Ürményi Antal és Far-  
kas János polgár-védnökök kértek fel. — Utóbbi  
azt indítványozta: hogy az egylet helyiségén rosz  
karban levő tekeasztalt, kijavíttassék, s erre a fen-

hez!

egségeknek legbiz-  
szereket fölülmuló  
Gilisza Csoko-  
nác és Veszely  
(23) 2-3

Eladó széná.  
Az ostorosi urasági sztráskorban mintegy 500 mázsa jófajta széná — mázsája 2 o. é. frtjával — eladó. A  
venni szándékozók a tulajdonos Hebron János mérnökknél (a posta mellett Mocsáry-féle házban) jelent-  
kezzenek. 3-3.

ny.

ett alapszabály át-  
tárgyában, a heves-  
1863-ik évi febr.  
közgyűlés fogván  
nyes társak ezennel

cs István, elnök.

zen.

óságában van foly-  
új pénzben mázsája  
is eladatik.

al, s. k., számtartó.

szpénzért

0 mázsa kivánságra  
lenként is; továbbá  
köny mag,  
30 akó törköly

sz. alatt  
Joo Jánossal.

adás.

ta krumpli tetejével  
nyal 50 krért foly-  
(19) 3-3.

y.

ókáptalan ugyneve-  
ő, alsó két vízközi  
ás, s sziget földjei-  
kezde a számtar-  
A helyszínén való  
s martius 9-én tör-  
r 5-én 1863.

ANTAL, számtartó.



maradt 3 frt 40 kr fordítassék, melyhez a hiányzó összeg — az egylet pénztára terhelése nélkül — aláírás útján gyűjtessék össze. Az indítvány elfogadtatván e czélra a jelenvolt polgárvédnök Radácsy Pál 2 frtot ajánlott, a többi polgárvédnök pedig az aláírási ívet magokhoz kérték.

Örömmel fogadtattott Radácsy Mihály és Bosko Gábor gyöngyösi polgárok levele, melyben a meghívást megköszönve, a költségek fedezésére 4 frtot küldötték: ugyszintén az „Idők Tanuja“ szerkesztőjének lapja febr. 3-ki\*) számában tett szives emlékezőse is.

Midőn ezeket a tisztelt közönség tudomására juttatjuk, kedves kötelességünknek ismerjük a nagy-lelkű jótévknek kegyes adakozásaiért, Eger ielkes polgárainak és szeretetre méltó hölgyeinek — kik jelenléttük által táncvigalmunkat emelve, díszessé és emlékezetessé tevék — szives részvételük és rokonszenvíkért; az egylet buzgó polgárvédnökeinek nemeskeblű határozatukért — melylyel fényesen bebizonyították, hogy az egylet javát szívükön hordják — az egylet tagjai nevében nyilvános köszönetet mondani.

Eger, február 9-én 1863.

TÓTH ISTVÁN, m. k.  
kath. Legényegylet titkára.

LEVELEZÉSEK.

Eger febr. 9-én 1863.

T. szerkesztőur! A Lesipuskások hallgatásában egy csepp arany sincs; csak hasznat eredményezőnd erőlyes felszólalásaik abban hagyását még a helyi rendtelenségek végetlen sorától visszajedés sem menti egészen. — Ha Augias istállóját nem sikerül is Herkuleskint csak hamar kitisztítani, egy két lábnyi tér szépitése is megérdemli a fáradságot; — meg azután az sincs egészen bebizonyítva, hogy a kit mosnak — szerecsen. — Addig, míg őket tán a bálteljes farsang visszatartja, hégzagpótlólag, az anyagi és szellemi szemétdombokra, a javítás után kiáltó tárgyak és erkölcsökre nézve némi megjegyzést tenni szükségesnek találtam. — Nehogy a méltán megróvás alá eső tárgyak halmazza miatt iván-éneké nyulják levelem, a szemétdombok, sár-buezkák a most is rosz, a megbukott bál miatt még jobban pislogó s még roszabb világításról, a parochia előtti első és másod rendű egyének által egyformán megróbált nyaktörő bejárásról, a „vendéglő gondozóhoz“ „tilalmas a réten a étetés“ fele, magyar városra szegényítő felírásokról, a gőzmalom bizérsat mitsem szölok, hanem a minden nemesebb, finomabb érzésűt mélyen sértő utcaí botrányok — s az azok meg-gátlásával keveset gondoló rendőrség felett éneklek jeremiádot, kiáltak — sajnos hogy félnem kell: csak a pusztában — határozott roszulást.

Az Egri Posta egyik közelebbi számában ki-mutatott szomorú statisztikai adat szerint az egri

\*) Örömmel vettük az esztergami hírt; jókivána-tunk már uton van. T. I.

közép nem arányos iskoláztatásának, s az illetők e tekintetbeni semmittevésének. A csak e lapban is többször méltán felpanaszolt kihágások meg nem büntetésének, a büntényt elkövetők elleni mostani érthetlen félnék eljárásnak, a rendőri szigorubb fel-tyeget hiányának szomorú következménye: hogy Eger városában, a város főutcáján, nem mondok éjjel, de esteli órákban, a meggyújtott lámpák pis-logásánál, a sok elkövetett merénylet elgondolására szorult kebellet, félve megy végig az ember, egyet-len örrel sehol nem találkozik. Oda jutottunk, hogy félni kell legjobb barátunknál 9 óra utánig maradni, hogy a legtisztess polgároknak nem ritkán szaladásban kell menekülést keresni, mint ez mult héten a vásártéren a máskor haza hordatni paran-csolt, most — nem tudjuk mi okból? — bizton ott hagyhatónak vélt fabódék között két tisztess polgár-ral történt. Beszélük: hogy egyik, közelébb elhunyt t. polgártársunk szinte egy késő esti megtámadás-nak s levertetésnek lón szomorú áldozata. — Tény, hogy T. I. polgártársunk nöeselését az utóbbi esték egyikén egy csavargó nyilvános utczán bot-tal verte le. Ugyanannak lakát f. hó 8—9-ike közti éjjel három csavargó betörni megkísérlé, de az ébren levő szomszédok által elriasztatván, csak az ablakot lophatták el. Hiszszük, hogy e gaztények nagy része érdemlett büntetésben részesül, de meny-nyi marad fölfedezetlenül, mit ismét csak a rendőri intézkedések hézagosságában kell keresnünk?!... Senatus haec intelligit, consul videt, s ezek napi renden vannak. Az ördög nem csupán a falra van festve. Csak legnagyobb ellenséggemnek kívánám, hogy egy éjt fontos dolgokkal foglalkozva, belvárosban fekvő, ut-czára nyíló ablakkal ellátott szobámban töltőn ki-vált szombaton vagy vasárnap. Tíz perczenkint ord-it, hogy három napig rekedt lehessen, egyegy kor-hely csapat szemérmetlen nótájában éjfékor és éj-fél után; szemtelen szavakkal kiált hasonszerűt cím-borájának egy egy részeg dadogó: istentelen ká-romlás íti meg a fület majd minden harmadik percz-ben, s a megfedésnek fenyegetés a dija; fütttyeket hangoztat egy-egy dandy, a közmondatt ellenére sippal óhajtván fogni madarat; veszélyt gyanítva, rémtülve hall éjféli utáni órákban sivalkodást az em-ber, s mi az?.. a föld seprédekének harmadik ut-czára is szóló figyelmeztető nyihogása, hogy az éji baglyok feléjük tartanak: a jó madarak felé. És ez mind Egerben történik, s akadályozására semmi in-tézkedés. \*) Előre tudtam, hogy hosszú lesz levelem, pedig még a koldus-ügyet is fel kell hoznom, ha mindjárt üstökénél fogva is, ki tudja irok-e több le-velet e lapba? Hogy szegények, irgalmunk tárgyai,

mindig lesznek közöttünk, azt már az Üdvözítő elő-re mondá, de hogy a koldus-ügy úgy álljon, mint Egerben, azt sem Isten sem ember nem helyesli. Hogy a házhöz naponkint legio járhat, hogy az ut-czán mindent ostrom alá vehetnek a koldusokkal vegyest csavargók, az igen roszul van; de hogy este, setétben majd minden szegletből egyegy izmos alak emelkedjék fel s félkérő fél követelő hangon alamizsnát kérhessen, az meg nem engedhető. Do-logházat emleget a világ, azt Eger aligha megérti valaha, s körülményeinél fogva meüthető: de hogy ennek hiányában igazság, bátorság és méltányosság tekintetéből nem intézkedik, bélyegző hanyagság. Nem volna-e p. o. czélszerű az egri koldusokat (ér-tem a valódi koldusokat) városi jelvényvel ellátni, kiknek azután szabad volna koldulni, s a csavargó szemteleneket, ha helybeliek a koldulástól eltiltva, munkára szoritani, ha vidékiek, hivatalosan tova szállítani. A valódi szegény bővebben érezne a sze-retet jótékony hatását, a polgárság meg szabadulna a szemtelenek zaklatásaitól.

\*) A panasz nem talzott. A vakmerőség annyira elhatalma-sodott, hogy a mult napokban egy ittas csavargó az irgalmas-nének zárdaja közelében esti 8—9 óra közt fegyverlövés-sel remítgette a békés járókelőket; az égő fojtást egy ház-tövében találták meg. Maholnap az ember élete sincs bizto-ságban. Ha az állandó rendőri személyzet szükségessé vált szaporítására nem telik: erőlyes szigor mellett a már egy ízben alkalmazott eredményesnek bizonyult czir-kálás hozandó ismét be; hiszszük: ily körülmények közt polgárságunk saját biztonságára s nyugalma érdekében e kis-terhet szivesen viselendő. Szerk.

Eger még sok tekintetben hátra van a haladás e korszakában, s minden higgadtan gondolkozó be fogja látni, hogy ez úgy van, s hogy e szavakat csak a városunk jobbléteért is buzgó jó akaratt mondatta el velem. Ha a hang kelleténél keserűbb: onnan van, mert némely orvosságot nem lehet mézben ha-szonnal beadni. —y.

Tiszafüred, febr. 6. 1863.

Mult hó 23-án az illető hatóság felszólítása folytán az 1863. évi városi közöltségek előleges kivetése végett választmányi gyűlés tartatott, mely a tagok hivattott buzgóságánál fogva eléggé köz-érdekeltségű volt.

Mindenek előtt a város évi jövedelem-forrásai mutatattak fel, miknek sorozatában, mint nem ese-kély hézag-pótlék a városi koresma haszonbéri jövedelme tárgyalatott, mely egy relaxata és két árverési szerződvény phasisain esvén keresztül, még mint megfejtendő kérdés függőben maradt, s jelen-leg a városi pénztárba 152 frtot hoz, de mely ösz-szeg eredetileg 303 frtról szállított le.

Az összes jövedelmi források 1665 o. é. frt 50 krt nyujtanak, s ez összeget a kivetett költségek jóval fölülmulják, melyek előlegesen megalapítva ekkép állanak: bíró fizetése 200 frt, jegyző fizetése 367 frt 50 kr, adószedő 315 frt, törvénybíró 150 frt, lovashadnagy 150 frt, négy kisbíró 360 frt, ház tisztogató 24 frt, órahuzó 42 frt, orvosi jutal-mazás 200 frt, fűtés- és világításra 50 frt, irodai szerekre 40 frt, községi épületek javítására 40 frt, községi épületek biztosítása 31 frt, hirlapokra 20 frt, ujonczozási költség 30 frt, illeték egyenértéki adó 30 frt, nem vélt költségekre 50 frt, évi utazásra 50 frt, az egyház szolgáinak földjeiért valamint a városi legelő és kaszálóért tiszaszabályozási költ-

ségek fejében 252 26 1/4 kr o. é.

Ez utolsó rova birtokozim alatt for ben, melyek össze kednek. És e rovat resek pótolták, s 2 tak vele terhelve, pedig (a birtokosok radva. Ennekutáni birtokos osztály is ságos voltát a jele megismerte, s irat tette ki.

Emelj kalapot viselés nemes tény pelyes vívmánya e polgártársaik irán nyecinkhez hü raga zelmeik ily szép meghatottan érzé ház teremében is, azok, kik Szé e h köznapon, de a k napján, — öt, a n a vel ünnepélyesen láthaták.

E körülmény selésében a volt u tozást idézi elő: h lesztésénél egy-eg kint, — esni fog ezu séggel; — s így a lesztésénél is has állani.

Ez alkalommal a mult év utolsó n tetvén a város, h hová akar tartozni — azon szempontl ban, az igazság ké ban lehessen megk kettős megye szé tudjuk, a tiszafüre az itteni Tisza mi — egyet sem vév tak.

\*) Bocsánat a — közlendők naponkinti bennünk a v. kréta

TÁRGZA.

KUN-LÁSZLÓ HALÁLA. \*)

EGRI ANTALTÓL.

Egyedül van László király  
Fejedelmi sátorába,  
Nyugalomra vágyik teste,  
Le is fektűt, — de nincs álma.  
Nem is csoda, hogy az álom,  
Ily korán nem jó szemére,  
Sátorán még most is játszik  
Az esthajnal rózsafénye.

Hol a szép hölgy, tenger bűnét  
Feledtetni mindig bíró?  
E helyett a lelkismeret  
Jött most el, — az igaz bíró:  
,Tűnjetek el szemem elől,  
Tűnjetek el rémes árnyak!  
Engedjétek nyugodalmat  
Bűnbánásra a királynak.

Mindenható! légy irgalmas!  
Bűnös vagyok, hozzád térek.  
S te, hü nemzet, bocsáss meg, hogy  
Pazaroltam kincsed, véred...  
Ó én drága feleségem,  
Királyasszony, szép Erzsébet!  
Engedj meg a hitszegőnek,  
Ki szívéből kizárt téged.

\*) Mutatvány szerzőnek „Törtel“ czimű, sajtó alatt levő népregéje 6-ik énekéből.

S te, legkínzóbb emlékezés,  
Te örökkön égő fálya,  
Meggyujtod az agyvelőmet, ..  
Csak te, magad vagy még hátra:  
Lelkem öcsém, Endre herczeg!  
Nem láthat már gyilkos bátyád;  
Mily örömmel adnám neked  
Ösapáink szép országát.

Itt jó, hallom... Ó nem birom  
Kerülni a zúgó habot,  
Mely lemerült tested fölött  
Megrázkódva összeapott...  
Tűnjetek el szemem elől,  
Tűnjetek el rémes képek!  
Jöjj el, jöjj el esőndes álom,  
Adj egy percznyi menedéket!

Mig a király vétkes lelke  
Fájdalmában ekép háborg,  
Szél támad a sötét éjben,  
Zörgetvén a fényes sátor.  
Már szunnyadni kezdett volna;  
De fölrezzent a zörgésre:  
Nem szélzugás a mit hallott —  
Nehéz rabláncz csörtetése.

S megborzad a sötétségtől,  
Mely körülte némán terjed:  
,Hah! ki merte vasra verni  
A koronás fejedelmet?'  
Szól és kapkod, kezén, lábán  
Keresi a csörgő lánczot;  
De nem leli... s csak úgy eszmél:  
Hogy ismét a lelke játszott. —

Most egy lámpa halvány fénye  
Süt a király orcájára:  
Kedvese jó, mosolyogva,  
Nem is hiva, nem is várva;

Ölelésre nyujtván karját  
Szól, mint soha, oly édesen:  
,Még sem alszol, édes Lászlóm,  
Mégis föl vagy, szerelmesem?' — —

Csüg a szép nő László ajkán,  
S reszket, mint a fán a harmat,  
Uj fakadást hozó a már  
Hervadásnak indult galynak.  
A királynak szívet alig  
Szállta meg a nehéz bánat,  
Öröme gyul... átaladván  
Magát a csók hatalmának...

Mily égetők most e csókok,  
És te olyan móhon kapod...  
Vigyázz, király, nagy zivatar  
Követi a forró napot...

— Hall a király tompa zugást:  
Erős szél fű... azt gondolja...  
Ó, ha tudnád... testőreid  
Jajgatnak künn fölkonczolva.

,Hallod, édes szép virágom?  
— A király így szól a nőnek, —  
Férfi léptek... kardesörgések...  
Vagy fejem zűg?... nem, nem... jönek!  
Bocsáss, szüntesd ölelése...  
Nem érzed a hűvös szelet?  
Sátram nyilik! — a szép asszony  
Hallja mind ezt, mégsem remeg.

Karjaiból bontakozva,  
Fölugrik a rémült király;  
,Elő, elő vitéz örök!  
Sátoromban valaki jár! —  
Örök helyett a sátorba  
Három zordon férfi lépett,  
Rettenetes köszöntéssel:  
,„El vagy veszve, hitvány féreg!“

Fut a király  
,Rejts el, rej  
,Távozz!'  
És a királyt  
Suhog a bár  
A bárd alatt  
Átkot kiált a  
Árbocz-, Tü

Irtal  
Kálmán bold  
ékesszólóvá tette,  
dejt is megvilág  
maga rosz néven  
vonta volna, hogy  
magicus erőt, me  
egymásután meg  
se előtt mint jele  
fakadó szorgalom  
szönheti diadalait

Boldog önesa  
rait is égetőknek  
lem tüze lángol!  
mindent hasonló  
midőn a tapasza  
tisztán látást: bo  
jében. Mennyivel  
megölve a testet  
más érzelmre n  
a szenvedés kese  
mas, oly szelid!  
irtózatos! — —

Junius vége  
ságu s gazdagon  
utaznia. Meddig l  
fogadások, hűség  
retekkel tölték e  
e pürt, anyagilag  
nek minden vágya

ár az Üdvözítő elő-  
y úgy álljon, mint  
ber nem helyesli.  
járhat, hogy az ut-  
nek a koldusokkal  
ul van; de hogy es-  
etből egyegy izmos  
él követelő hangon  
em engedhető. Do-  
ger aligha megéri  
menthető: de hogy  
ag és méltányosság  
lyegző hanyagság.  
gri koldusokat (ér-  
jelvénnyel ellátni,  
dulni, s a csavargó  
koldulástól eltítva,  
hivatalosan tova  
ebben érezné a sze-  
ag meg szabadulna

ára van a haladás  
tan gondolkodó be-  
ogy e szavakat csak  
jó akarat mondatta  
keserűbb: onnan  
m lehet mézben ha-  
—y.

afüred, febr. 6. 1863.  
atóság felszólítása  
költségek előleges  
ülés tartatott, mely  
fogva eléggé köz-

jövődelem-forrásai  
ban, mint nem ese-  
presma haszonbéri  
egy relaxata és két  
svén keresztül, még  
en maradt, s jelen-  
hoz, de mely üz-  
tatott le.

ok 1665 o. é. frt 50  
kivetett költségek  
gesen megalapítva  
frt, jegyző fizetése  
törvénybíróé 150  
y kisbíróé 360 frt,  
42 frt, orvosi jutal-  
tásra 50 frt, irodai  
javítására 40 frt,  
frt, hirlapokra 20  
leték egyenértéki  
50 frt, évi utazásra  
djeciért valamint a  
szabályozási költ-

ségek fejében 252 frt 76¼ kr összesen: 2402 frt  
26¼ kr o. é.

Ez utolsó rovatban említett földek kiváltságos  
birtokezim alatt fordulnak elő a városi jegyzőkönyv-  
ben, melyek összesen 277 holdnyi tömegre emel-  
kednek. És e rovatot 1859-től egyedül a volt urbé-  
resek pótolták, s 2300 holdnyi mentett földjeik vol-  
tak vele terhelve, 5149 holdnyi megmentett ártér  
pedig (a birtokosoké) a teherviseléstől el volt ma-  
radva. Ennekutánna tehát a városi pótdadó útján a  
birtokos osztály is részt veend benne; minek igaz-  
ságos voltát a jelenlévő birtokossági képviselő is  
megismerte, s irányában hódoló készségét jelen-  
tette ki.

Emelj kalapot nyájas olvasó! ime a közteher-  
viselés nemes tényében nyilatkozó egy újabb ünne-  
pélyes vívmánya ez derék közbirtokosaink haza s  
polgártársaik iránti önzetlen szeretetének s törvé-  
nyeinkhez hű ragaszkodásuknak, mely honfui ér-  
zelmeik ily szép nyilvánulásán mi nem kevésbbé  
meghatottan éreztük magunkat az egyszerű város-  
ház teremében is, mint a hogy érezték magukat  
azok, kik Széchenyit egykor az egyszerű hét-  
köznapon, de a közadózás elfogadásának ünnep-  
napján, — őt, a nagy ot, diszruhájában, ünnellei-  
vel ünnepélyesen felékesítve az országos teremben  
láthaták.

E körülmény a tiszaszabályozási költségek vis-  
selésében a volt urbéres földekre nézve azt a vál-  
tozást idézi elő: hogy míg a 720 ezres kölesű tör-  
lesztésénél egy-egy holdra eddig esett 60 kr éven-  
kint, — esni fog ezután 44¼ kr, — 13¼ krnyi különb-  
séggel; — s így a 200, és 30 ezres kölesűnők tör-  
lesztésénél is hasonló arányos különbség fog elő-  
állani.

Ez alkalommal fölemlítjük még azt is: hogy  
a mult év utolsó napjaiban hatóságilag megkérdé-  
zetvén a város, hogy törvénykezés tekintetében  
hová akar tartozni, Egerhez-e, vagy Szolnokhoz?  
— azon szempontból, hogy az igazságszolgáltatás-  
ban, az igazság keresetében azt a lehető legolesőb-  
ban lehessen megnyerni, a szavazás közakarattal e  
kettős megye székhelyére, Egerre történt; s mint  
tudjuk, a tiszafüredi szolgabírói hivatal járásában  
az itteni Tisza mindkét oldalán fekvő községek is  
— egyet sem véve ki — ez értelemben nyilatkoz-  
tak. TARICZKY ENDRE. \*)

\*) Bocsanat a — kihagyásokért. Lapunk szűk köre s a  
közönlődök naponkénti szaporodása sajádlattal kényseritnek  
bennünket a v. kréta g y a k o r i használatára. Szerk.

Fut a király kedveséhez:  
„Rejts el, rejts el karjaidba!”  
„Távozz!” — szól a czinkos asszony,  
És a királyt eltaszítja...  
Subog a bárd... küzd a király,  
A bárd alatt lerogy végre, —  
Átkot kiált a haldokló  
Árbocz-, Törtel- s Kemencsére.

BELLA.

(RESZÉLY).

Irta: ÁLDOR IMRE.

Kálmán boldog volt ez estétől. A szerelem  
ékeszlőlővát tette, sőt a paragraphusok óriás er-  
dejét is megvilágosítá annak fényes sugára s ő  
maga rosz néven veendette, ha valaki kétségbe-  
vonta volna, hogy nem Bella szerelme képezi azon  
magicus erőt, melylyel több fontos pert sikerült  
egymásután megnyernie. Hogy az ambitio — kedve-  
se előtt mint jeles ügyvéd emlegettetni s az ebből  
fakadó szorgalom és fokozott tevékenységnek kö-  
szönheti diadalait: a világerő sem hitte.

Boldog öncsalás, mely a decemberi nap suga-  
rait is égetőknek találja, midőn a szívben a szere-  
lem tűze lángol! A képzelem rőtssaszin tűvegén át  
mindent hasonló világításban tüntet föl előttünk s  
midőn a tapasztalat, a kiábrándulás visszaadja a  
tisztán látást: boldogságunkat viszi el jutalom fe-  
jében. Mennyivel jobban eselekednék, ha lelkünket  
megölve a testet sem kimélné! Minek a szív, ha  
más érzelmre nem képes többé, mint a fájdalom,  
a szenvedés keservei. A sír éjszakája oly nyugal-  
mas, oly szelid! a kétségbeesés oly viharos, oly  
irtózatoss! — — —

Junius vége felé Kálmánnak egy nagy fontos-  
ságu s gazdagon jövedelmező per ügyében el kelle  
utaznia. Meddig lesz távol: bizonytalan volt. Szent  
fogadások, hűségessük s cifrábnál cifrább ígé-  
retekkel tölték el az utolsó sétát. „Ha megnyerem  
e pört, anyagilag is oly helyzetbe jutok, hogy ön-  
nek minden vágyait teljesíteni képes leszek, s bát-

HIRKÜRT.

+ Mult számunkban közöltük már ama gyász-  
jelentést, mely olvasóinkkal a megye egyik csillá-  
gának Zábrazky I.-nak lehunytát tudatá. Utóla-  
gosan hozzá tesszük: hogy temetése méltó volt hozzá.  
A város színe, minden rendű és rangu, koru és nemű la-  
kosai eljöttek, hogy megadják a végtiszteletet an-  
nak, kinek tisztelése végetlen leszen a jók  
emlékében. Jellemszegény és perczetekért lelke-  
sülő korunknak becsületére válik, hogy legalább  
elismerését nem vonja meg azoktól, kik — az ész-  
vakító fénye mellett, még a nemes szív s seplőtlen  
jellem sugárkörében tündököltek. Az örök boldog-  
ság honában százszorosan fizessék vissza a jeles  
elhunytának a jót, mi által magát itt, megyénkben  
feledhetlenné tette!

— K ö v e t e n d ő p é l d a. A szent-István-Tár-  
sulatnak számos érdemei közt nem utolsó helyet  
foglal az, hogy kiadványait 8—10,000 példányban  
szórván el az országban, sok, igen sok honpolgár  
kezébe juttat könyveket, kik különben könyvért  
pénzt nem adnak, s nem olvasnak; ekkép az olva-  
sási vágyat, az irodalom iránti érdeket fölébreszti s  
az önmivelődésnek hasznos szolgálatot tesz. Több  
az országban nyilvánult jelenség szölt már ez álli-  
tásunk mellett; közelebb Járdánházán a szomszéd  
Borsodmegyében tizenkét szegény asszony áll tár-  
saságba a végett, hogy magoknak a szent-István-  
Társulat által a tagoknak szánt könyveket megsze-  
rezzék s azokat vasárnaponként egymásnak föl-  
vassák. A tagdíj fejében kapott szép könyvek látására  
a többi lakosok is fölbuzdultak s készülnek hasonló  
czéltól tiz—tizenkettőnkint csoportosulni a szent-  
istván-társulati s egyéb felfogásokhoz mért olvas-  
mányok megszerzése végett. Az eszme oly üdvös,  
köznyelődésünk érdekében oly kívánatos, hogy  
annak tovaterejedését szívből kell hogy ohajtsa min-  
den honpolgár. Ime a mód: latni irodalmilag még  
oly egyénekre is, kik még csak olvasni sem tudnak,  
hanem ily uton a fölolvast meg hallgatják.

— Gilányi Mór, Egervárosa közgyámja f. é.  
febr. 8-án élte 39. évében meghalozott. Hílt tete-  
meit tisztelői, baráti s a részvevők nagyszáma ki-  
sérte örök nyugalomra. Áldás poraira!

— A kassai „Erzsébet-intézet“ javára az ugyan-  
ottani lelkes nőegylet által rendezett sorsjáték hu-  
zása f. é. január 29-én ment végbe. Fő nyerő szá-  
mok: **58,528**, — **50,849**, — **52,884**. Miután  
városunkban és vidékünkön számosan birnak ily  
sorsjegyekkel: intézkedésünk folytán a nyerő szá-  
mok szerkesztőségünknel mindennap a déli órákban  
megtekinthetők.

— A kath. nevelés ismert előnye, hogy észszel  
párhuzamosan a kedélyt, a szívet is képezni, neme-  
síteni igyekszik, s midőn a „bölcsesség kezdetül az  
ur félelmét“ tekintvén a tanulókat mindenekelőtt az  
igazság komoly tanáival megismertetni s a szep-  
lőten erkölcsök és erények lilomkoszorujaérti  
küzdésre sarkalni, képes isteni föfeladatául tekintni:  
mátrésről gondoskodik arról, hogy ártatlan örö-

ran léphetek atyja elé“ szöla Kálmán, s minthogy  
Bella kijelenté, hogy vágyai azon egyben közpon-  
tosulnak, Kálmánt boldogan láthatni: oly tündéri  
jövőt teremtetek maguknak, amilyent csak két bo-  
hó szerelmes nem tart lehetlennek.

Ezután Bella egyedül jött haza nényétől igaztal-  
lanok lennének iránta, ha elhallgatnók, hogy derült  
vonásai nála szokatlan komolyságot öltének s ajkai  
körtül csak néha játszott egy-egy mosoly, midőn Kál-  
mánra gondolt, a ki őt úgy szereti és a kivel oly  
boldog, oly igen boldog élete leszen!

\* \* \*

Három hét!

Mi nem történhetik minden, három hét alatt?  
Van-e érzelem, melynek hevét nem hűtené kivált a  
hiu szívben? S Kálmánnak igaza volt, midőn Bellát  
hiunak mondá: Az első napok komolyságát epedő,  
szerelemsugárzó levelei nem voltak képesek meg-  
örizni arezán, s a mint visszatért jókedve, esintalan-  
sága, oly mértékben növekedett s vett erőt rajta a  
régii kacérság. Szórákozni kívánt s a távoli imádó  
emléke elhalványult azon hódítások fénye mellett,  
melyekkel húsága kápráztatá szemeit.

Egy forró júliusi délután nényétől hazajövet hir-  
telen támadt zápor lepte meg a canalisparton. A  
sors szeszélye úgy akarta, hogy Jenőt is ott érje s  
bizonyára véletlenül történt, miszerint Bella is  
ugyanazon fa védszárnyai alá menekült, a hol Jenő  
a lehető legkomolyabb s leghősiesb resignatioval  
várta hogy a förgeteg továbbálljon. Esernyőjével  
együtt a fatörzséhez támaszkodék s mig szemeit a  
tájétköz patakra szögezé — agyában ki tudja mi-  
féle logaritmusok, progressiók s más képletek sat-  
chaosát rendezgeté. Mindamellert is észrevette a  
vihar elől menekülő galambot, és midőn a sűrűn  
ömlő zápor szelid esővé lanyhult — udvarias elő-  
zékenységgel ajánlá fel esernyőjét Bellának. Elfog-  
adtaték, s Jenő nagy meglepetésére csak a kapu-  
nál vevé észre, mily csinos és beszédes visá vis-je

mök s a legszigorubb illem korlátai között maradó  
szórákozások kedélyfrítító élveiben is részesítse nő-  
ket. Ez elv alapján városunk megbecsülhetlen nő-  
növeldeje, az angolkisasszonyok zárdájában — mi-  
ként minden évben — úgy e farsangon is és pedig  
tegnap szerdán táncmulatság rendezteték a derék  
hölgyek vezetése alá adott urléányok részére melyre  
egyházi és világi számos jóakaró s pártfogó hivatalos.

— Vasárnap febr. 15-én a Casino teremében  
álarcos bál fog tartatni.

+ Berlinben a közönséget élénken foglalkoz-  
tatja a „Schilleremlék“ sorsa. Két terv fölött foly a  
vita; egyik Vega, a másik Szemeringé. Az egy nagy-  
szerű nyilvános kut, középpontjára helyezve a köl-  
tőt symbolistius jelentésénél fogva a műértők ál-  
tal támogattatik; ezt a városi bizottmány védelmezi,  
mivel Schillert Schinkel és Rauch modora szerint  
modern jelmez, de antique szellemben ábrázolja és  
mivel a nyilvános kut föntartása évenként több  
ezer tallért szükségelne. A berlinieknek becsüle-  
tökre válik az érdekltség, melyet ez ügy iránt ta-  
nusítanak. Vajha a mi nagyjaink szobrai illetőleg is  
hasonlót jelenthetnének mielőbb ami lelkes honfi és  
honleányainkról.

+ A magyar nemzet „Jövő“-je, (nem azt ért-  
jük melyet mi ohajtunk, hanem a melyen R. Sz. böl-  
csesége dolgozik) — megirigylve a Pesti Napló  
százezer prenumeránsát — napilappá leszen, ha  
i g a z. De az igaz, hogy e hir oly lelkesítőleg ha-  
tott a „jövő“ vidéken tanyázó politicusaira, miszerint  
seregestől készülnek Pestre — szerkesztőknek. Mi  
„legszívből“ kívánunk szerencsés utat nekik, csak  
arra figyelmeztetjük, hogy a p é t e r v á s á r i h i v a -  
talos újságnál hitelesb forrásból merítsenek ennek  
utána.

Halálozások.

Meghaltak febr. 4—10. Lejtényi Erbia 4¼ éves; Kalotai  
Rozál 1½ éves; Zábrazky István 73 éves; Závorszki Lajos  
5 éves; Sike Lajos 11 hónapos; Gulyás Erzsébet ¼ éves;  
Nagy Veronika 10 hónapos; Bóta Mihály 40 éves; Kovács Ig-  
nác 40 éves; Losonczy Rozál 5 hetes Mészáros Erzsébet 1¼  
éves; Csizsár Pál 81 éves; Varga Rozál 49 éves; Fejes Mi-  
hály 9 hetes; Gulyás Mária ¼ éves; Kanizsay Kázmér 7 éves;  
Csatorás Mária 2 hetes; Varga György 2 éves; Tóth Mária  
3½ éves; Gilányi Mór 39 éves; Matiszka Emilia 17 éves;  
Csaszni Apolló 56 éves. Összesen 10 fi, 12 nőnemű. — Szüle-  
tett a hét folytán: 9 fi, 8 leány. — Házaságra lépett 4 pár.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár febr. 6- és 9. Árak: t. buza 6 frt 70—  
60 kr, kétszer 6 frt, rozs 4 frt 40—20 kr, árpa 3 frt 20—40  
kr, zab 2 frt 60 kr, kukorica 3 frt 40 kr, burgonya 1 frt 20 kr  
köblönkint; széna mázs. 1 frt 80 kr, szalonna fontja 30 kr, disz-  
nózsír fta 40 kr. — Forgalom a két utóbbi hetivásáron t. buza  
140—40, kétszer 235—75, rozs 300—96, árpa 46—40, zab 45  
—38, tengeri 34—46 köböl; széna és burgonya közép mennyi-  
séggel. Az előbbi hetivásár élénk népes, az utóbbi kisszerű.  
Időjárás: derült, tavaszias. — A mult hétfolytán városunkban  
időző idegen borvevők a jobb minőségű (eged-sikegyi) idei  
termés akóját (tömegesebb vételnél) 12—15 frt, a középminő-  
ségűt 6—8 frttal fizették.

Gyöngyös, hetivásár febr. 3-áról. Árak: t. buza 3 frt  
50—25 kr, kétszer 2 frt 50—30 kr, rozs 2 frt 20—10 kr, árpa  
1 frt 70—60 kr, zab 2 frt 50—40 kr, tengeri 1 frt 70 kr ausztr.  
mérőnkint.

Felelős szerkesztő Szabó Ignác.

vagyon. Majdnem nehezteni kezdte Abel, Arago  
Newton, Laplace, s egyéb mestereire, nekik rován  
főle sajnós figyelmetlenséget s ha attól nem félt  
volna, miszerint esacsk a tulzemes háziasszonya  
compromitáló combinatiókba ereszkedik, alkalma-  
sint az asztal alá vágta volna a másként bálványo-  
zott kutyabőrös codexeket, midőn szobájába érve  
azt egyszerre oly csöndes, oly rideg, oly türesnek  
találta.

Estefelé kiderül s Jenőnek hónapok óta elő-  
szőr jött kedve a nyitott ablakból bámolni, élvezni  
kellemeit. A fűszeres szellő illata, a méla hold sugá-  
ra, a csillag rezgő fénye — mintha kedvesb, tisz-  
tább, esábitóbb lett volna! Legalább ő ily szépek  
még akkor sem találta, midőn kedvenc esőjén órá-  
kig barangolt tekintete az ég azur ivezetén! Sorba  
vette a névszerint ismert csoportozatokat, de úgy  
látszék, azt a csillagot, mely lelke előtt lebegett  
hasztalan kereste ott fön.

Nem is volt ott — az átellenes ablakból ra-  
gyogott feléje. Jenő pillantása akaratlanul fordult  
oda, de mintha hulló csillag leendett — oly hirtelen  
tünt el az a szoba mélyében.

Néhány percz mulva aztán szelid zongorahan-  
gokat hozott feléje a szellő s egy édes dal zengé-  
sét: „A virágnak megtiltani nem lehet.“

Jenő szívét eddig ismeretlen érzelmek kezdék  
ostromolni; e dalt gyermekkorában többször hal-  
lotta, midőn anyja mellé a zongorához telepedett!  
Hová lettek a szép napok? Mivé lett a gyermek? s  
mit rejteget még számára a jövő? Az emlékezet és  
képzelem csöndes ábrándokba ringaták lelkét s a  
dal rég elnémult, az énekesnő rég lepihent, midőn  
Jenő íróasztalához ülve, egy finom kötésű könyvet  
vön elő, melyet nem rég kapott ajándékba s ki-  
nyitva találomra elkezdé olvasni azt a szép és meg-  
ható költeményt:

Minek is van a szív s a szívben szerelem?

[Folytatjuk.]

